

Budapesti Rendőr-főkapitányság
Szervezett Bűnözés Elleni Osztály
Budapest

Tisztelt Szervezett Bűnözés Elleni Osztály!

Alulírott dr. Bodoky Tamás Richárd (;

) a 01000-6132/2010.bü szám alatt folytatott eljárásban a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 196. §-a alapján, a Be. 195. §-a alapján előterjesztett panaszomtól függetlenül,

panasszal

élek.

1. A Be. 169. § (1) bekezdése szerint határozattal kell dönten a tanú mentességre történt hivatkozásának el nem fogadásáról, amellyel szembeni panasz benyújtásának a Be. 94. §-a szerint halasztó hatálya van.

A mai tanúkenti meghallgatásomon a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Stv.) 6. § (1) bekezdése szerinti mentességi okra hivatkozva tagadtam meg a vallomástételt, azonban annak el nem fogadásáról a nyomozó hatóság nem hozott határozatot.

Amennyiben tartalmilag tekintve, a Be. 169. § (4) bekezdése szerint határozatnak minősül a jegyzőkönyvbe foglalt azon nyomozói állítás, hogy az Stv. 6. § (3) bekezdése szerint a nyomozó hatóság az információforrás felfedésére kötelezheti a tanút, akkor kérem, hogy csak a Be. 195. §-a alapján benyújtott panaszomat bírálja el. Ellenkező esetben a Be. 196. § (1) bekezdése alapján a nyomozó hatóság intézkedésének elmulasztásaként kezdeményezem megállapítani, hogy a vallomástétel megtagadásának elutasításáról a nyomozó hatóság elmulasztott határozatot hozni, egyben kérem, hogy a határozathozatalt pótolja.

2. Amennyiben a panaszt elbíráló szerv szerint az Stv. 6. § (1) bekezdése nem minősül a Be. alkalmazásában mentességi oknak, a nyomozó hatóságnak az információforrás felfedésére kötelező intézkedésével szemben a Be. 196. §-a szerint nyújtok be panaszt.

2.1. A sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Stv.) 6. § (1) bekezdése szerint a kiadó és az újságíró (a törvény szóhasználatával "a médiatartalom-szolgáltató, valamint a vele munkaviszonyban vagy más, munkavégzésre irányuló jogviszonyban álló személy") jogosult a számára információt átadó személy kilétét titokban tartani. Az Stv. 6. § (2) bekezdése szerint az a jogosultság kiterjed a bírósági és hatósági eljárásokra is, feltéve, hogy az átadott információ közzétételéhez közérdek fűződött.

A tanúkenti meghallgatást a nyomozó hatóság velem szemben az atlatszo.hu internetes sajtóterméken megjelent egyik bejegyzés miatt kezdeményezte, mivel a feltüntetett

impreszum szerint a sajtótermék főszerkesztője vagyok. Ebből következően az Stv. rendelkezése rám is kiterjed.

A jelentős pénzügyi vállalkozásoknak az informatikai rendszerüket úgy kell működtetniük, hogy abba ne lehessen kívülről behatolni, onnan le lehessen személyes adatokat és más szenszitiv információkat megszerezni. Ha ezt a kötelezettségüket (akár nekik felróható módon, akár rajtuk kívülálló okból) nem tudják teljesíteni, ezzel pedig személyes adatok jogosulatlan harmadik személyekhez kerülhetnek, ez olyan információnak minősül, amelyről az érintetteknek és a közvéleménynek tudomást kell szerezniük. Az információ közzétételéhez ennek megfelelően közérdek fűződött.

2.2. Az Stv. 6. § (3) bekezdése szerint hatóság (így a nyomozó hatóság is) bűncselekmények elkövetésének felderítése érdekében, kivételesen indokolt esetben kötelezheti az érintettet az információforrás felfedésére. E rendelkezés csupán lehetőséget biztosít a hatóságok számára az információforrás felfedésére való kötelezésre, amelynek során a hatóságoknak a Magyar Köztársaságot terhelő nemzetközi emberi jogi kötelezettségeket, mindenekelőtt az Európai Emberi Jogi Egyezményt, valamint – a nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 2005. évi L. törvény 13. § (1) bekezdése alapján ennek során – az Európai Emberi Jogi Bíróság döntéseit is figyelembe kell venni.

2.3. Az Európai Emberi Jogi Egyezmény (kihirdette a 1993. évi XXXI. törvény) 10. cikk 1. bekezdése szerint "[m]indenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához. Ez a jog magában foglalja a véleményalkotás szabadságát és az információk, eszmék megismerésének és közlésének szabadságát országhatárookra tekintet nélkül és anélkül, hogy ebbe hatósági szerv beavatkozhasson."

Az Egyezmény végrehajtási mechanizmusában kulcsszerepet játszó Miniszteri Bizottság a No. R (2000) 7. számú ajánlásában kifejezetten foglalkozott az újságírói források védelmével. Ebben leszögezték, hogy az újságíró csak akkor kötelezhető a forrásainak felfedésére, ha a) nincsenek ésszerű alternatív lehetőségek a kívánt információ megszerzésére vagy azokat a hatóságok kimerítették, és b) bizonyítható, hogy az információforrás felfedéséhez fűződő közérdek egyértelműen nagyobb az információforrás titokban maradásához fűződő érdeknél, azzal, hogy ezt az eljáró hatóságnak kell bizonyítania, az ügynek kellő komolysággal kell rendelkeznie, illetve a forrás felfedésének egy nyomós társadalmi igényre adott válasznak kell lennie.

Az Európai Emberi Jogi Bíróság is különös figyelmet fordít a döntéseiben az újságírók információforrásainak védelmére.

A Goodwin v. the United Kingdom ügyben (17488/90.) hozott döntés szerint "[a]z újságírói források védelme az egyik alapvető feltétele a sajtószabadságnak (...) Ilyen védelem nélkül a források elrettenhetnek attól, hogy segítsék a sajtót abban, hogy közérdekű ügyekben tájékoztassák a közvéleményt. Ez pedig alááshatná a sajtónak a figyelőkutya szerepét, illetve hátrányosan érintené azt a képességét, hogy megfelelő és érdemi információkat szolgáltatasson. Az újságírói források védelme a sajtószabadságnak fontos eleme, a források felfedése pedig potenciálisan visszafogná a sajtószabadság gyakorlását, ezért az csak akkor lenne összeegyeztethető a 10. cikkel, ha a nyomós közérdek áll fenn."

A Sanoma Uitgevers B.V. v. the Netherlands ügyben (38224/03.) az Európai Emberi Jogi Bíróság Nagykamarája úgy foglalt állást, hogy az újságírót információforrásának felfedésére csak bíróság vagy más, az eljárásban részt nem vevő, független testület kötelezheti, mivel így biztosítható hogy megfelelően mérlegeljék az információforrás titokban tartásához és adott

esetben a bűnüldözéshez fűződő érdek közötti megfelelő mérlegelést. Ha ez a feltétel nem teljesül, az információforrás felfedésére való kötelezést már önmagában, a tartalmi szempontok további vizsgálata nélkül az Egyezménybe ütközőnek tekinti a Bíróság.

2.4. A kifejtettek szerint az Stv. rendelkezései alapján csak kivételesen indokolt esetben, a nemzetközi emberi jogi kötelezettségekben meghatározott feltételek teljesülése esetén kötelezhető a kiadó vagy az újságíró információforrásának felfedésére. Jelen esetben az indokoltságot és annak kivételességét a nyomozó hatóság érdemben nem támasztotta alá. Ezen túl is, az Európai Emberi Jogi Egyezményrel való ellentétre vezet, ha egy független külső szerv helyett a nyomozó hatóság dönt az információforrás felfedésére való kötelezésről. Ennek megfelelően álláspontom szerint az információforrás felfedésére kötelező döntés az Stv.-vel, illetve az Európai Emberi Jogi Egyezményt kihirdető 1993. évi XXXI. törvénnyel ellentétes.

Kelt Budapesten, 2011. július 11-én.

.....
dr. Bodoky Tamás Richárd